

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност
(мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>20.01.2020 г. – н. д. № 1150/2019 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 321 и чл. 339 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби от защитниците на подсъдимите срещу решение от 08.07.2019 г. по в.н.о.х.д. 458/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>С присъда от 17.07.2018 г. по н.о.х.д. № 5/2018 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимите М. А. А., В. Е. В., В. А. В. и Б. З. Г. са признати за невиновни да са участвали в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на повече от три лица, а именно от пет лица (ръководител Ц. В. и участници Б. Г., В. В., В. В. и П. Д.) и са оправдани по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3 вр. ал. 2 от НК. Със същата присъда М. А. А., В. А. В. и Б. З. Г. са признати за виновни в това, че са предали на П. К. огнестрелни оръжия, което представлява престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 339, ал. 1 от НК, чл. 54, ал. 1, чл. 37, ал. 1, т. 1а от НК, са осъдени на: за М. А. А. – 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66 от НК изтърпяването е отложено за период от 5 години; за В. А. В. – 2,5 години „лишаване от свобода, отложено за период от 5 години, и за Б. З. Г. – 2 години „лишаване от свобода“, отложено за 5 години. В. Е. В. е признат за виновен в това да е предал на П. К. огнестрелни оръжия без обозначения за марка и модел, което представлява престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК, като на основание чл. 339, ал. 1 НК, чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 54, ал.1, чл. 37 ал. 1, т. 1а от НК е осъден на наказание от 1 година „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 НК е наложено най-тежкото наказание от 1 г. „лишаване от свобода“, отложено за период от 3 години.</p> <p>В касационните жалби от защитниците на подсъдимите се отправят искания за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция, оправдаване или намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	<p>С решение № 9 от 14.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 22 от 08.07.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 458/2018 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>24.01.2020 г. – н. д. № 1027/2019 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. К. Й., И. Л. М., М. Ф. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. срещу решение № 21 от 19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 19/2018 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 10.11.2017 г. по н.о.х.д. № 855/2014 г. на СНС.</p>	<p>С решение № 15 от 24.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение от 19.06.2019 г. на Специализирания апелативен наказателен съд,</p>

С присъдата М. Ф. М. е признат за невиновен за ръководене на ОПГ – структурирано трайно сдружение на три или повече лица да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, с участници подсъдимите И. К. Й, И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П., като групата е въоръжена и създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК.

Подсъдимите И. К. Й, И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за невиновни и оправдани за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – участие в ОПГ да върши съгласувано в страната престъпления по чл. 195 и чл. 198 от НК, като групата е въоръжена и създадена с користна цел.

Подсъдимите М. Ф. М., И. К. Й., И. Л. М., Ж. Т. Б. и А. А. П. са признати за виновни за това, че в съучастие помежду си (като съизвършители М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. и като помагачи И. К. Й. и А. А. П.) чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот, с използване на техническо средство и моторно превозно средство направили опит да отнемат чужди движими вещи в големи размери, като деянието е останало недовършено поради независещи от дейците причини, поради което и на основание чл. 195, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 4 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 (за М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б.) и ал. 4 (за И. К. Й. и А. А. П.) вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК са осъдени, както следва: М. Ф. М., И. Л. М., Ж. Т. Б. – на по 4 години „лишаване от свобода“, а И. К. Й. и А. А. П. – на по 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“.

Всички подсъдими са признати за невиновни в това да са осъществили деянието в условията на продължавано престъпление и деянието да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действа в изпълнение и по решение на ОПГ, и да са повредили преграда, да са ползвали техническо средство, да са действали като съизвършители, както и за квалификациите по т. 9 на ал. 1 на чл. 195 и за чл. 26, ал. 1 от НК, а А. А. П. и И. К. Й. – и по повдигнатото им обвинение по чл. 20, ал. 2 от НК.

Подсъдимият И. Л. М. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК (държал радиосредства, които излъчват в етера, без да има писмено разрешение за това, издадено от Комисията за регулиране на съобщенията), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 300 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

Подсъдимият Ж. Т. Б. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК (държане на боеприпаси, без да има за това надлежно разрешение), за което му е наложено наказание 5 месеца „лишаване от свобода“. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“.

Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 4 от НК (държане без надлежно разрешение, с цел разпространение, на

постановено по в.н.о.х.д. № 19/2018 г.
Решението не подлежи на обжалване.

високорискови наркотични вещества, подлежащи на контрол), за което му е наложено наказание 7 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 30 000 лева. Подсъдимият А. А. П. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“. Наложено му е едно общо, най-тежко наказание, а именно 7 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено наказанието „глоба“.

Подсъдимият И. К. Й. е признат за виновен и за извършено престъпление по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК, за което му е наложено наказание 3 месеца „лишаване от свобода“ и глоба в размер на 150 лева. На осн. чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо, най-тежко наказание от 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, към което е присъединена и наложената глоба.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1 т. т. 1 – 3 от НПК предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. К. Й. е отправено искане за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия, а при условията на алтернативност – за приложение на разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като изпълнението на наказанието бъде отложено по реда на чл. 66 от НК.

В жалбата на И. Л. М. е отправено искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване изцяло на подсъдимия по повдигнатите му обвинения или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – за приложение на института на условното осъждане (чл. 66, ал. 1 от НК) или намаляване на определеното наказание.

В жалбата на М. Ф. М. е отправено искане за отмяна на решението на АСНС и на осн. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК за оправдаване на подсъдимия, алтернативно – за връщане на делото за ново разглеждане на СНС или АСНС; за изменение на въззивния съдебен акт и намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ или приложение на института на условното осъждане по чл. 66 от НК.

В жалбата на Ж. Т. Б. е отправено искане за оправдаване на подсъдимия, а в алтернатива – за връщане на делото на Специализираната прокуратура поради допуснати съществени процесуални нарушения в хода на досъдебното производство; отмяна на присъдата на СНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда или намаляване на размера на наложеното наказание с приложение на чл. 66 от НК.

В жалбата на А. А. П. са отправени искания за признаването му за невиновен и оправдаване от касационната инстанция по повдигнатите обвинения, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на АСНС или изменение на въззивното решение и намаляване на така определените наказания.

24.01.2020 г. – н. д. № 1059/2019 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 159а от НК

С решение № 13 от 02.03.2020 г.

Делото е образувано по жалби на подсъдимия Д. И. Г. и на негов упълномощен защитник срещу решение от 04.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 72/2019 г. на АСНС, с което е изменена присъда от 21.07.2016 г. по н.о.х.д. № 1141/2014 г. на СНС.

Делото е за втори път пред касационната инстанция.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Д. И. Г. е признат за виновен в това, че от неустановена дата от началото на м. октомври 2008 г. до 03.02.2009 г. ръководил в гр. Бургас ОПГ (групата е създадена да върши престъпления по чл. 159а от НК – набиране на лица за извършване на платени секс услуги) с участници В. Щ. И., И. Б. З. и В. Д. Е., поради което и на основание чл. 321, ал. 1 и чл. 54 от НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 68, ал. 1 от НК съдът е привел в изпълнение наказанието, наложено с определение за одобряване на споразумение по н.о.х.д. № 820/2007 г. на Районен съд – Бургас.

Със същата присъда подсъдимият В. Щ. И. е признат за виновен за това, че е набрал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред., ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК е осъден на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, както и на „глоба“ в размер на 2000 лева, като е оправдан по обвинението по чл. 159г, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение на решение на ОПГ. На основание чл. 66 от НК изтъпяването на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години.

Съдът признава и подсъдимия В. Д. Е. за виновен в това, че на неустановена дата през м. октомври 2008 г. в гр. Бургас е набрал и на 03.02.2009 г. е транспортирал отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия, независимо от съгласието му, поради което и на основание чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК (ред., ДВ, бр. 92/2002 г.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. чл. 2 от НК го осъжда на 1 година и 7 месеца „лишаване от свобода“, както и на „глоба“ в размер на 2000 лева, като го оправдава по обвинението по чл. 159в, пр. 2 от НК – деянието да е извършено в изпълнение решението на ОПГ.

С решение от 18.06.2018 г., по в.н.о.х.д. № 292/2016 г. на АСНС присъдата е изменена, като подсъдимият В. Д. Е. е оправдан по обвинението за набиране на лице за развратни действия и наложеното му наказание е намалено от 1 година и 7 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. Въззивната инстанция намалява и наказанията на останалите подсъдими, както следва: на Д. И. Г. – от 3 години на 2 години „лишаване от свобода“, и на В. Щ. И. – от 1 година и 6 месеца на 10 месеца „лишаване от свобода“. Присъдата е отменена в частта, с която е определен типът затворническо заведение. В останалата част съдебният акт е потвърден.

ВКС с решение от 08.02.2019 г. по к.н.д. № 1024/2018 г. отменя въззивното решение в частта, с която подсъдимият Д. И. Г. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321 от НК. Делото в отменената част е върнато на АСНС за ново разглеждане от друг съдебен състав, от стадия на съдебно заседание. ВКС оставя в сила въззивното решение в частта, с която подсъдимият

ВКС реши:

Оставя в сила решение № 31 от 04.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 72/2019 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.

<p>В. Щ. И. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 159а от НК.</p> <p>След връщането на делото в АСНС е образувано в.н.о.х.д. № 72/2019 г., по което с решение от 04.07.2019 г. наложеното на подсъдимия Д. И. Г. наказание е намалено от 3 години на 2 години и 4 месеца „лишаване от свобода“. Присъдата на СНС е отменена в частта, в която по отношение на подсъдимия е определен първоначалният тип на затворническо заведение. В останалата ѝ част присъдата на СНС е потвърдена.</p> <p>В касационните жалби се сочат основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбите на подсъдимия Д. И. Г. и неговия защитник са отправени искания за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд, алтернативно – за намаляване размера на наложеното наказание.</p>	
<p>27.01.2020 г. – н. д. № 1099/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 321 и чл. 354а от НК</p> <p>Делото е срещу П. Р. К., И. С. Г., М. Ц. П., О. В. И., И. Л. Е., Х. В. Б., Т. М. С. и М. Б. С. за участие в организирана престъпна група, създадена с цел да върши престъпления – придобиване, държане или разпространение на наркотици. Делото е образувано по касационни жалби на петима от осемте подсъдими, а именно – на П. Р. К., И. С. Г., М. Ц. П., О. В. И. и И. Л. Е.</p> <p>С присъда от 01.03.2017 г. по н.о.х.д. № 1910/2014 г. на СНС подсъдимите П. Р. К., М. Ц. П., О. В. И., И. Л. Е. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и осъдени, както следва: П. Р. К. – на 2 години „лишаване от свобода“; М. Ц. П. – на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“; О. В. И. – на 2 години и 6 месеца; И. Л. Е. – на 1 година и 6 месеца. С присъдата подсъдимите са признати за виновни и за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1 вр. ал. 1 НК (придобиване, държане или разпространение на наркотици по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ), за което О. В. И. е осъден на 8 години „лишаване от свобода“ и глоба от 20 000 лева; И. Л. Е. – на 7 години „лишаване от свобода“ и глоба от 20 000 лева; подсъдимият М. Ц. П. – на 2 години „лишаване от свобода“; П. Р. К. – на 6 години „лишаване от свобода“; И. С. Г. – на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, и Х. В. Б. – на 1 година „лишаване от свобода“. Със същия съдебен акт Т. М. С. е признат за невиновен и оправдан за образуване и ръководене на ОПГ, а М. Б. С. за участие в ОПГ и за съучастие в разпространението на наркотични вещества.</p> <p>С решение от 15.07.2019 г. по в.н.о.х.д. № 373/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта за наказанието и режима на изтърпяване по отношение на подсъдимите М. Ц. П. и И. С. Г., като е отложено условно изпълнението на наложените им наказания с</p>	<p>С Решение № 16 от 18.02.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя въззивно решение № 23/15.07.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 373/2017 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд в частта, с която е изменена и потвърдена в осъдителната част Присъда от 01.03.2017 г. по н.о.х.д. № 1910/2014 г. на Специализирания наказателен съд.</p> <p>Връща делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативния специализиран наказателен съд от стадия на съдебно заседание.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>изпитателен срок от по 3 години за всеки един от двамата.</p> <p>В касационните жалби се сочат всички касационни основания (нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложените наказания) и се иска при условията на алтернативност отмяна на решението на Апелативния специализиран наказателен съд и оправдаване, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на размера на наказанието „лишаване от свобода“, включително и на глобите, и приложение на института на условното осъждане за някои подсъдими, които са осъдени ефективно.</p>	
<p>28.01.2020 г. – н. д. № 999/2019 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу решение № 29 от 03.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 31/2019 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 21.06.2018 г. по н.о.х.д. № 1428/2015 г. на СНС. С нея подсъдимият И. С. Г. е признат за невиновен по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 НК – придобиване, държане и разпространение на наркотични вещества).</p> <p>В подадения касационен протест се посочват касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати нарушения на материалния закон и на съществени процесуални правила, като се иска отмяна на атакувания съдебен акт на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>С решение № 15 от 14.05.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 29 от 03.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 31/2019 г. по описа на Апелативен специализиран наказателен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>19.02.2020 г. – н. д. № 652/2019 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. срещу решение № 48/11.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС.</p> <p>С присъда от 12.06.2017 г. по н.о.х.д. № 878/2014 г. на СНС подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. са признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 6 НК (сговаряне на две лица да вършат в страната или чужбина престъпления – измами). Със същата присъда подсъдимите са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, а за подсъдимия Ю. К. С. и по т. 4 вр. чл. 28, ал. 1 НК (измама, извършена от две лица, сговорили се предварително за нейното извършване, извършена при условията на продължавано престъпление и са причинени вреди в големи размери, а за подсъдимия Ю. К. С. и при условията на повторност). На Ю. К. С. му е наложено наказание в размер на 4 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, а на К. Б. К. – 3 години „лишаване от свобода“, като съдът е отложил изпълнението на наказанието за срок от 5 години.</p>	<p>С решение № 33 от 04.03.2020 г. ВКС реши: Изменя въззивно решение № 48 от 11.04.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд, като намалява наложеното на подс. Ю. К. С. наказание на три години „лишаване от свобода“.</p> <p>Осъжда подс. Ю. К. С. да заплати направените пред ВКС разноски в размер на 1098 лв.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>С решението по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС е изменена присъдата на първоинстанционния съд, като на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС е определен „строг“ режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца за подсъдимия Ю. К. С. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби се заявяват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 НПК, като се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.</p>	
<p>21.02.2020 г. – н. д. № 95/2020 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 354а, ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по искане за възобновяване от осъденото лице Д. Х. Д. на н.о.х.д. № 2159/2017 г., завършило с присъда от 25.02.2019 г. на Специализирания наказателен съд. С нея осъденият Д. Х. Д. е признат за виновен в това, че в периода от неустановена дата от началото на 2015 г. до 18.01.2016 г. на територията гр. Провадия и на територията на обл. Варна ръководил организирана престъпна група с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК и по чл. 214 от НК, като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 1 вр. ал. 1 пр. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години. Д. Х. Д. е признат за виновен и за това, че на 18.01.2016 г. държал боеприпаси за огнестрелни оръжия, без да има за това надлежно разрешение, поради което и на основание чл. 339, ал. 1 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът наложил най-тежкото измежду наложените наказания – 3 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение отложил за срок от 5 години. Със същата присъда е осъден и С. М. П. за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК.</p> <p>С протоколно определение от 19.11.2019 г. е прекратено образуваното производство по в.н.о.х.д. № 319/2019 г. на АСНС поради оттегляне на въззивната жалба от страна на Д. Х. Д. срещу първоинстанционната присъда.</p> <p>Искането за възобновяване е с правно основание чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. с чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, като са заявени основанията нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Исканията към ВКС са за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане в частта по обвинението по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК и за оправдаване по обвинението по чл. 339, ал. 1 от НК.</p>	<p>С решение № 32 от 16.04.2020 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя без уважение искането на осъдения Д. Х. Д. за възобновяване на н.о.х.д. № 2159/2017 г. на Специализирания наказателен съд и отмяна на постановената по него присъда от 25.02.2019 г.</p>
<p>24.02.2020 г. – н. д. № 28/2020 г., II н. о., докладчик: Галина Тонева, чл. 321 от НК</p>	

Касационното производство е инициирано по касационна жалба на подсъдимия Г. Д. Г. срещу произнесеното от АСНС въззивно решение № 5 от 10.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 502/2018 г., с което е изменена присъда от 04.10.2018 г. по н.о.х.д. № 3590/2017 г. на СНС в наказателно-осъдителната ѝ част.

С първоинстанционната присъдата подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 вр с чл. 55 от НК (който се сговори с едно или повече лица да върши в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага).

С въззивното решение на основание чл. 54 от НК е изменено наложеното на подсъдимия Г. Д. Г. наказание от „пробация“ в „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години. На основание чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение наложено наказание от 3 години „лишаване от свобода“ по предходна присъда, което е постановено да бъде изтърпяно ефективно и отделно от настоящото наказание.

В касационната жалба на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане за отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия. Алтернативно се прави искане за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения.

15.05.2020 г. – н. д. № 125/2020 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 213а от НК

Във ВКС е образувано дело по протест на прокурор при Апелативната специализирана прокуратура и по жалба на защитника на подсъдимия М.Р.М. против присъда № 12 от 10.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 99/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с която първоинстанционната присъда от 15.11.2017 г. по н.о.х.д. № 171/2016 г. на Специализирания наказателен съд е отменена в частта, в която подсъдимият М.Р.М. е признат за невинен и оправдан за извършено престъпление по чл. 213а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимият е признат за виновен и е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от 5 години, като му е наложено и наказание „глоба“ в размер на 2000 лв.

В останалата част, с която подсъдимите М.Р.М., Я.А.В., Д.А.М., К.Ст.В., А.А., Пл.М.С., Г.П.Г. и М.В.Д. са признати за невиновни за участие в организирана престъпна група /ОПГ/, създадена с користна цел, а подсъдимият Д.А.М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 213а, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66 от НК с изпитателен срок от 5 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., първоинстанционната

<p>присъда е потвърдена от въззивния съд.</p> <p>С касационния протест и касационната жалба на защитника на подсъдимия М.Р.М. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.</p>	
<p>20.05.2020 г. – н. д. № 232/2020 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 354а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Ц. Г. И., В. Е. Б., Г. С. Д., Н. И. С., К. П. Я. и Н. Н. Н. срещу въззивна присъда № 4 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 156/2016 г. на АСНС.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 126/2014 г. подсъдимите са признати за виновни, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> - подс. В. Е. Б. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание девет години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим; - подс. Н. И. С. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – седем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален общ режим, към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Ц. Г. И. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 и т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – осем години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. К. П. Я. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – шест години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим; към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на четиридесет хиляди лева; - подс. Г. С. Д. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от 	

НК), за което му е наложено наказание пет години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим в затворническо общежитие;

- подс. К. С. К. е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (заедно с В. Е. Б. ръководил ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК);

- подс. Н. Н. Н. е оправдан по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. и К. С. К. ОПГ, създадена извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 5 вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която е признат за невиновен и оправдан подс. Н. Н. Н. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, както и в частта, с която подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. са признати за невиновни и са оправдани по обвинението за това да са участвали заедно с подс. Н. Н. Н. за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. в организираната престъпна група, като вместо това:

- признава подсъдимия Н. Н. Н. за виновен за извършено престъпление по чл. 321 ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от пет години при първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението организираната престъпна група да е ръководена от К. С. К.;

- признава за виновни подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. в това да са участвали в ОПГ за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. заедно и с подс. Н. Н. Н. по повдигнатото им в този смисъл обвинение по чл. 321 ал. 3, т. 2 и сл. от НК.

Въззивният съд изменя присъдата в частта относно солидарното приложение на чл. 189, ал. 3 от НПК и потвърждава присъдата в останалата част.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.